

[Justitsministeren]

at udarbejde en vejledning af den karakter, som spørgsmålet omhandler.

Spm. nr. S 1055

Til *justitsministeren* (5/9 84) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren oplyse, om andre tjenestemandsgreupper end politiet bør have samme adgang til at forfølge enkeltpersoner på grund af deres kropsholdning eller bevægelser, der af den enkelte tjenestemand opfattes som fornærmende?«

Begrundelse

Mange offentligt ansatte kommer dagligt i konfrontationssituationer med befolkningen bl.a. på grund af regeringens nedskæringspolitik. Det gælder f.eks. sygeplejersker, når de må forklare, at der er ventetid på skadestuer, pædagoger, der står over for vrede forældre som følge af dårlige børnepasningsforhold, og socialrådgivere, der må forklare unge, at de skal leve for ca. 1.600 kr. om måneden. Eksemplerne er legio.

I mange af disse situationer oplever offentligt ansatte tilkendegivelser, der både er ærekrænkende for den enkelte, Majestæten eller andre, og som af regeringen let kan opfattes som blasfemiske, injurierende og dybt fornærmende.

Offentligt ansatte har oftest betragtet det som en loyalitetsopgave at komme ud af sådanne situationer, uden at det ender som en straffelovsovertrædelse for kunden.

Hvis det vel at mærke er ministerens mening, bør offentligt ansatte orienteres om, at der bør lægges en mere restriktiv holdning for dagen over for publikums nonverbale meningstilkendegivelser.

Svar (12/9 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen).

Den personkreds, som af straffelovens § 121 ydes en særlig beskyttelse mod hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale, er angivet i straffelovens § 119. Af straffelovens § 119, stk. 1, fremgår, at den beskyttede personkreds generelt omfatter offentligt ansatte personer i forbindelse med udøvelsen af deres tjeneste.

Det er domstolene, der afgør, om der i et konkret tilfælde foreligger en situation, som omfattes af de nævnte bestemmelser i straffeloven.

Spm. nr. S 1056

Til *justitsministeren* (5/9 84) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren forsat ikke foretage noget for at sikre, at indsatte i fængslerne frit kan brevveksle med folketingets medlemmer?«

Begrundelse

Ministeren har ved flere lejligheder over for spørgeren givet udtryk for, at indsatte i fængslerne frit kan brevveksle med folketingets medlemmer. Ministeren har imidlertid nægtet at foretage noget, når breve fra spørgeren til indsatte i fængslerne alligevel blev åbnet.

Senest har en indsat i Horsens statsfængsel måttet åbne et brev til spørgeren til kontrol, uagtet det klart af kuerten fremgik, at det var adresseret til et medlem af folketinget.

Spørgeren ønsker derfor oplyst, om ministeren fortsat vil lade den frie brevveksling være et princip, som fængslerne kan bryde efter forgodtbefindende, eller om ministeren vil give folketingets medlemmer en reel garanti mod indgreb i den frie brevveksling med indsatte i fængslerne.

Svar (14/9 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 637 af 12. juni 1984 og spørgsmål nr. S 792 af 13. juli 1984 er der gjort rede for reglerne i justitsministeriets direktoratet for kriminalforsorgens cirkulære nr. 217 af 18. december 1980 om de indsattes adgang til brevveksling og besøg m.v., for så vidt angår breve fra folketingsmedlemmer til indsatte i fængslerne. Det fremgår heraf, at breve, der klart fremtræder som hidrørende fra medlemmer af folketinget, ikke må åbnes, såfremt det må anses for sikkert, at brevet hidrører fra den angivne afsender. Eventuel åbning skal ske i den indsattes påsyn. Brevene må ikke gennemlæses.

Efter cirkulærets § 10, stk. 2, skal breve til medlemmer af folketinget afleveres til personalet i åben stand og lukkes i den indsattes